

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๘ (บ่อล้อ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑๓ (ปากพนัง)

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ชันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๕๐๘ (บ่อล้อ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๕๐๑๓ (ปากพนัง) ในท้องที่อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ เวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ (บ่อล้อ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑๓ (ปากพนัง) พ.ศ. ๒๕๓๖" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

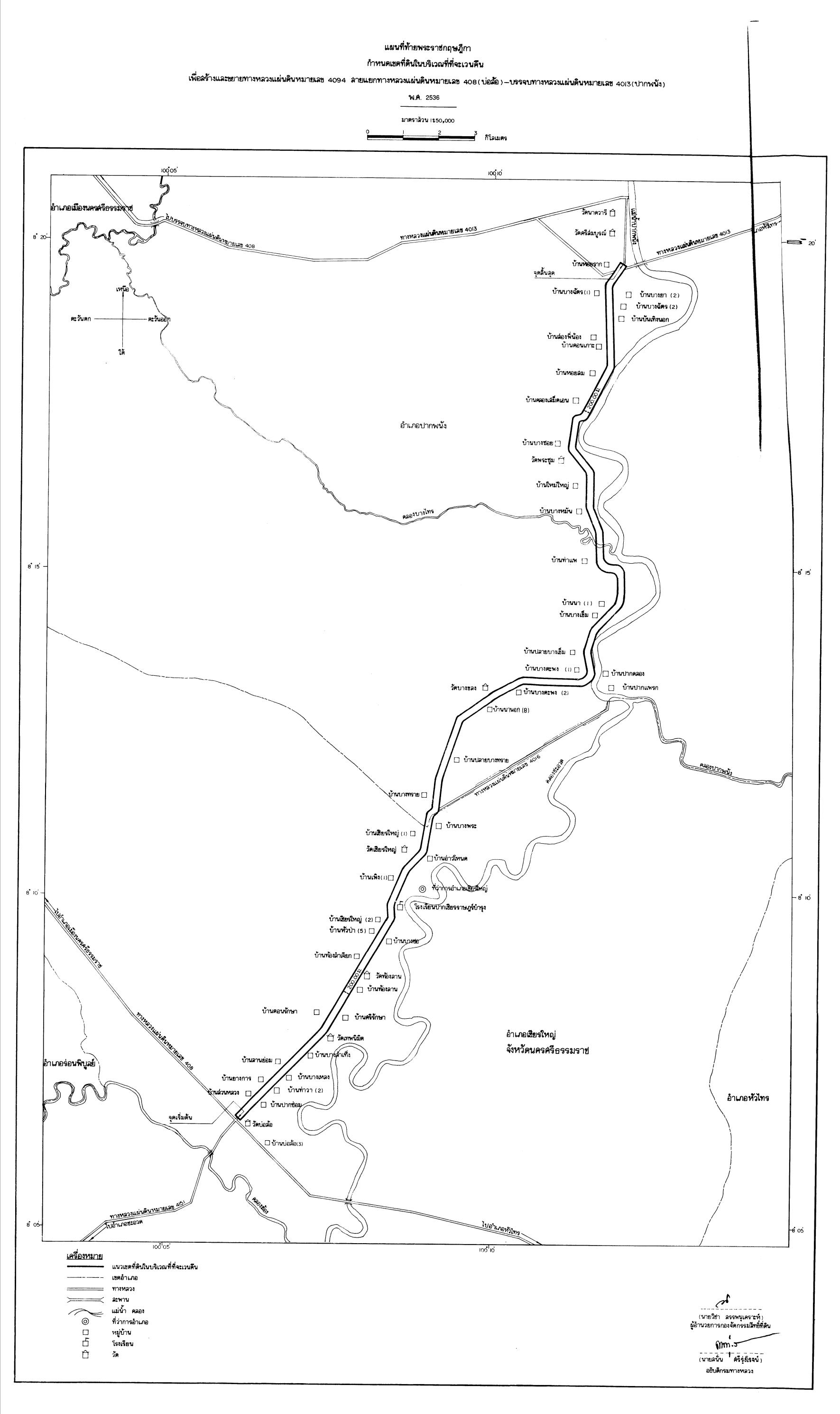
มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังกับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอ เชียรใหญ่ และอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขต ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างและขยาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ (บ่อล้อ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๘ (บ่อล้อ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๓ (ปากพนัง) ในท้องที่อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่ออำนวย ความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้ สมควรกำหนดเขต ที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้า ไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชกฤษฎีกานี้